

sigtsmæssigt ved at gjøre det til en Banquierforretning. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet om en Banquierforretning er af en ganske anden Bessaffenhed end den Maade, hvorpaa Finantsvæsenet hos os er ordnet. Jeg har mine Penge staaende hos en Banquier, og jeg kan trække dem ud af hans Børge, naar jeg vil. Deri ligger Forskjellen hos os. En Mand er bleven Finantsminister og bestyrer vore Penge, men det er paa den Maade, at Kongeriget ikke kan komme til at disponere over disse Penge. En Banquier har Forretningen, saalkenge det convenerer den Mand, hvis Penge ere betroede ham, men det ophører, naar Bedkommende ikke længere finder det hensigtsmæssigt at betroe ham dem. Med Hensyn til Kassebeholdningen forekommer det mig at være et underordnet Spørgsmaal, som vist ingen tvivler om, at de Anviisninger, der udfædres af de forskjellige Ministerier — fælles eller særlige — blive honorerede ved Kassen, naar de iøvrigt ere overeensstemmende med Lovene, og dette er jo en Sag, som der ikke er reist den mindst Tvivl om, og som altsaa ikke kan have den mindste Indflydelse paa denne Sag. Den ærede Taler har meent, at saaledes som det er ordnet, er der i Virkeligheden en ansvarlig Minister ligeoverfor Kongeriget, at Indenrigsministeren virkelig er ansvarlig for Finantsvæsenet ligeoverfor Kongeriget. Jeg skal kalde i Erindring, at man har formeent, at Indenrigsministerens Stilling er en Fiction. Dersom dette Udtryk er sandt, tror jeg, det maa anvendes paa den Maade, at det er en finantsiel Fiction, men en juridisk Virkelighed; at i Virkeligheden er Indenrigsministeren ansvarlig for Noget, som han egentlig ikke har med at gjøre. Han har ikke med Finantsbestyrelsen for Kongeriget at gjøre, han kan ikke vove sig til Noget, uden at Fællesfinantsministeren er den, paa hvilken det egentlige Ansvar hviler. Naar der bliver forelagt for Rigsdagen Love om at stifte en Gjæld paa 18 Millioner Rd., vil jeg spørge, om det ikke egentlig er Fællesfinantsministeren, der er ansvarlig for Sigt; thi at Fernbænevæsenet ifølge Lovgivningen forterer under Indenrigsministeren, gjør i mine Tanker intet Synnerligt til Sagen; det vilde ogsaa i saa Fald kun være

fremkommet under den Form, at baade Indenrigsministeren og Fællesfinantsministeren komme til at underskrive Forslaget og komme til at bære Ansvar for Loven. Det lader sig ikke tænke, at Indenrigsministeren blev ansvarlig for at stifte en Gjæld paa 18 Millioner; det er egentlig Finantsministeren, der maa være ansvarlig derfor. Men deri er det efter min Betragtning, at det Stadelige ligger. Der er en Mand, der er ansvarlig efter juridisk Betragtning, og en anden, der har det virkelige Ansvar. Jeg skal tilbagefalde i Forsamlingens Erindring, hvorledes et Forhold af en ganske anden Bessaffenhed var ordnet hos os i 1848. Det var Forholdet med Hensyn til Presselovgivningen. Da var der en Lovgivning, som havde den Virkning, at Straffen var saa uforsvarlig for en Redacteur, at det førte til, at man opstillede Straamænd. Der blev anført paa Bladene en ansvarhavende Redacteur, men det var bekjendt over hele Landet, baade for Regjeringen og for Domstolene, at den, der blev dømt, ikke var den Mand, der havde begaaet Lovovertrædelsen, hvis en saadan fandt Sted. Det er i mine Tanker at ordne Forholdet i højeste Grad uhensigtsmæssigt. Det kan ikke andet, end virke skadeligt paa den hele Behandling af Retsforholdene, naar man har en Straamand, naar man dømmes en Mand i en Straf, skjøndt man veed, at han egentlig ikke har begaaet Overtrædelsen. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Finantsvæsenet er ordnet hos os, ganske har Righed dermed. Der er en Indenrigsminister, som juridisk staaer til Ansvar, og en Fællesfinantsminister, der egentlig dirigerer Sagerne, men som ikke staaer til Ansvar for hvad der er skeet.

Andræ: Ja, efter min Overbeviisning er der ikke Skygge af Sandhed i den Paastand, at det ikke skulde være Indenrigsministeren, som fuldstændig blev ansvarlig for de Lovudkast, han fremkommer med her i Rigsdagen og erhverver den lovgivende Magts Samtykke til. Det forekommer mig at være en saa soleklar Sandhed, at det Modsatte umuligt for Alvor kan fastholdes. At Indenrigsministeren ikke vil fremlægge en Lov af denne Betydning, uden iforveien at have confereret med de andre Mi-